

देवांस्तु भगवद्वशाघनाः समभ्यवर्षन् समुद्रोर्मिभिः उपगूढावायवश्च शीतलाववुः वांतिस्म कथंभूतान् तस्याहीन्द्रस्यश्वासशिखाग्निभिर्हताप्रभायेषा
म् धूम्राण्यंबरादीनियेषाम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ धृतोऽद्विर्येन सधृताद्रिः भगवान् परमपुरुषोऽनंतरमशोभतेत्यन्वयः कथंभूतः कनकपरिधिः पीतवासाः
कर्णयोर्विद्योतमाना विद्युत्कुंडललक्षणायस्य तथामूर्ध्नि भ्राजंतो विलुलिताः कचायस्य स तथा जैत्रैर्जिष्णुभिर्देदशूकंसर्पम् प्रतिगिरिः प्रतिद्वंद्वीप
वर्तः ॥ १७ ॥ हालहलमित्याह्वानामयस्य संभ्रांतामीना उद्रतामकरादयश्च यस्मिन् तस्मात् तिम्यादिभिराकुलाच्चेति तद्विषमप्रति अप्रतिमं प्रति किं

देवांश्च तच्छ्वासशिखाहतप्रभान् धूमांबरस्रग्वरकंचुकाननान् ॥ समभ्यवर्षन् भगवद्वशाघनाववुः समुद्रो
र्म्युपगूढवायवः ॥ १५ ॥ मथ्यमाने तथा सिंधौ देवासुरवरूथपैः ॥ यदा सुधानजायेत निर्ममं थाजितः स्वय
म् ॥ १६ ॥ मेघश्यामः कनकपरिधिः कर्णविद्योतविद्युन्मूर्ध्नि भ्राजद्विलुलितकचः स्रग्धरो रक्तनेत्रः ॥ जैत्रैर्दो
र्भिर्जगदभयदैर्देदशूकंगृहीत्वामभ्रन्मभ्रा प्रतिगिरिरिवाशोभताथो धृताद्रिः ॥ १७ ॥ निर्मथ्यमाना दुदधेर
भूद्विषमहोल्बणं हालहलाद्रमप्रति ॥ संभ्रांतमीनोन्मकरादिकच्छपात्तिमिद्विपग्राहतिमिगिलाकुलात् ॥
॥ १८ ॥ तदुग्रवेगं दिशि दिश्युपर्यधो विसर्पदुत्सर्पदसत्यवीर्यम् ॥ भीताः प्रजादुद्रुवुरंगसेश्वरा अरक्ष्यमा
णाः शरणं सदा शिवम् ॥ १९ ॥ विलोक्य तं देववरं त्रिलोक्या भवाय देव्याऽभिमतं मुनीनाम् ॥ आसीनमद्रा
वपवर्गहेतोस्तपोजुषाणं स्तुतिभिः प्रणेमुः ॥ २० ॥ प्रजापतय ऊचुः देवदेव महादेव भूतात्मन् भूतभा
वन ॥ त्राहिनः शरणापन्नां स्त्रैलोक्यदहनाद्विषात् ॥ २१ ॥ त्वमेकः सर्वजगत ईश्वरो बंधमोक्षयोः ॥ तं त्वाम
र्चति कुशलाः प्रपन्ना र्तिहरं गुरुम् ॥ २२ ॥

याशून्यमिति वा ॥ १८ ॥ कुतः उग्रवेगो यस्य तदेवाह दिशि दिशीति यद्वा उग्रवेगारो
मां च स्वेदादयो यस्मात् अतएवासंखिलोक्य भीताः अन्येन केनाप्यरक्ष्यमाणाः सदा शिवं शरणं दुद्रुवुः जग्मुः ॥ १९ ॥ त्रिलोक्या उद्रवाय देव्यास
ह अद्रौ कैलासे आसीनं तथापि मुनीनामभिमतं तेषामेवापवर्गाय तपोजुषाणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ निर्गुणं सगुणं चैव शिवं हरिपराक्रमैः स्तुवंतस्तु प्रजे
शानानामन्यं तां तरंतयोः ॥ २२ ॥